

30 יום

קודם הה'

הלכה למעשה

מעשה שהיה

מבית המדרש

מעשה שהיה

בשנים קדמוניות היה מנהגו של הגרב"צ פלמן זצ"ל בפורים לקיים את ההלכה של 'חייב אניש לבסומי' כפשוטה. מיד אחרי מנחה גדולה התחיל בשמחת פורים לשתות יין יותר מהרגילו, והשמחה רבתה עד מאד - עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי; וכידוע נכנס יין יצא סוד, כך היה אצל הגרב"צ, כאשר נכנס יין יצא הסוד, והתחיל לחזר בעל פה על ספר 'נפש החיים' שער ד' ועל קטעים שלמים מספר 'ראשית חכמה' ועוד, הרבה ספרי יראה יצאו שגורים על לשונו מלה במלה, והיו תלמידיו שומעי שיעוריו עולים לביתו לראות את הפלא הנשגב הזה, כמה פנימיות של יראה ואהבה טמונים בתוך האדם הגדול הזה.

לאחר מכן היה נוסע עם המשפחה לבית הוריו בתל אביב, ושם היו הגרב"צ ובן דודו הגאון רבי יוסף ישראלזון זצ"ל מתפללים בעת משתה היין בדברי תורה ואגדה, והשתיה כדת - כדת של תורה. כך היו ימי הפורים נזכרים ונעשים בשמחה ובטוב לבב בכל שנה ושנה. אבל לפתע, שנה אחת הכל פסק. אף אחד לא הבין מה קרה, הגרב"צ כמעט ולא נגע ביין במשך הפורים.

לאחר פטירתו התגלה הסוד. הרבנית פלשניצקי, אחותו, ספרה ששנה אחת לאחר פורים חשש שמא בשעה שהיה מבסם בפורים אמר איזה משפט שמישהו היה שיכול להפגע מכו. מיד כשהתעורר החשד בלבו, רץ לביתו של אותו אדם ובקש ממנו מחילה שח"ו לא התכוון בשום צורה לפגוע או לצערו במשפט הזה. אותו אדם מחל מיד בלב שלם ולא הקפיד על כך מאומה, אבל הגרב"צ אמר: אם היין יכול לגרם לחשש של פגיעה באיזה אדם, הכל לא שווה מאומה, ומאותו רגע החליט שמכאן ולהבא יותר אינו משתכר בפורים. אי אפשר לקיים את מצות עד דלא ידע ביין כאשר יש חשש שזה יביא לאיזה אדם שבעולם צער, וכך עשה עד סוף ימיו.

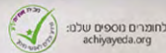
הלכה למעשה

נוהגים להתענות ביום י"ג אדר זכר למה שהתענו וצמו בימי מרדכי ואסתר, היהודים והתחנונו על נפשם, להנצל מגזרת המן הרשע. ועל כן קבעו חז"ל שנתענה גם אנו ביום זה ולתענית זו קוראים "תענית אסתר".

אם חל פורים במוצאי שבת, אין מתענים בשבת, אלא מקדימים את התענית ליום חמישי.

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

מי חייב לצום בתענית אסתר?
בנים מגיל 13 ובנות מגיל 12.

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

בזמן שביית המקדש היה קיים היו נותנים מחצית השקל.

כסף זה היה הולך לקרבנות צבור.

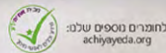
היום שאין לנו בית מקדש נוהגים כל מי שהוא מעל גיל 13

לית מחצית השקל לצדקה, לזכר מחצית השקל. שנזכה

שיבנה ביהמ"ק במהרה בימנו אמן.

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

ביום הפורים אומרים "על הנסים"

בברכת המזון ובכל שלשת התפלות:

ערבית שחרית ומנחה, להודות לד' על הנס

שנעשה עם עמ"י.

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

אם שָׁכַח "עַל הַנְּסִים"
בְּתַפְלִית "שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה":
אם עָדִין לֹא אָמַר ד' שֶׁל חֲתִימַת בְּרַכַּת מוֹדִים
יֵאמַר שָׁם עַל הַנְּסִים וַיִּמְשִׁיךְ כְּסֻדָּה.

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

אם שָׁכַח "עַל הַנְּסִים"
בְּתַפְלִית "שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה":
אם כָּבַר אָמַר ד' שֶׁל חֲתִימַת בְּרַכַּת מוֹדִים,
לֹא חוֹזֵר.

דף זה טעון גניזה

מבית המדרש

"וזכרם לא יסוף מזרעם" - אפלו בזמן שכל המועדים יתבטלו, פורים לא יתבטל,

שנאמר: "וזכרם לא יסוף מזרעם".

אומר רבי יצחק הוטנר זצ"ל בספרו 'פחד יצחק': משל לשני בני אדם שנוצטוו להכיר אנשים בלילה. האחד הדליק נר ונסתייע בו. לשני לא היה נר, ומכיון שהיה מכרח להכיר את האנשים, אמן את עצמו להכירם בטביעת משמע האזן. ונמצא, שהוא סגל לעצמו כשרון חדש של הקשבה לקולות בני אדם, וכחות השמיעה וההקשבה שיצרה בו עבודתו בחשך, לעולם נשארים קנין בנפשו.

והנמשל, עד שהתרחש נס הגאולה של פורים שרו-עמ"י בחשך ובהסתר למדה כנסת ישראל את עצמה להכיר את ה' גם בחשך ובהסתר, בודאי שזה ישאר קנין עולם בנפשה אפלו לאחר שיעלה עמוד השחר של הגאולה.

דף זה טעון גניזה

